

50. cikk (1) bekezdés a) pont – A számlázóelrendelő kibocsátására illetékes bíróságok

A módosított 191/2007. törvénnyel jóváhagyott és módosított, a Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának napjától kezdődően egyes közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges egyes intézkedésekről szóló 119/2006. sürgősségi kormányrendelet I⁸. cikkének 1. cikke értelmében, közokiratok esetében az elővigyázatosságból történő lefoglalás iránti kérelmet az elsőfokú eljárásban illetékes bírósághoz kell benyújtani (a polgári perrendtartás 945. cikkének (1) bekezdése).

A kérelemről, az intézkedés végrehajtásáról, valamint a lefoglalás hatályon kívül helyezéséről vagy feloldásáról a 954–959. cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően döntenek. A polgári perrendtartás e rendelkezéseit (a 971. cikk (1) bekezdése) megfelelően alkalmazni kell a közokiratokra.

A polgári perrendtartás 94. és 95. cikke alapján az elsőfokú eljárásra illetékes bíróságok:

a helyi bíróságok a pénzben kifejezhető követelések esetén legfeljebb 200 000 RON összegig és a törvényszékek.

A helyi bíróságok felsorolását az Atlas honlap tartalmazza a „Dokumentumok kézbesítése” részben.

A törvényszékek felsorolását az Atlas honlap tartalmazza a „Polgári és kereskedelmi ügyekben hozott ítéletek - Brüsszel I. rendelet” részben.

50. cikk (1) bekezdés b) pont – A számlainformációk beszerzésére illetékesként kijelölt hatóság

A módosított 191/2007. törvénnyel jóváhagyott és módosított, a Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának napjától kezdődően egyes közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges egyes intézkedésekről szóló 119/2006. sürgősségi kormányrendelet I⁸. cikkének 2. cikke értelmében, a bírósági végrehajtók román nemzeti szövetsége (UNEJ) az a hatóság, amelynek a 655/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 14. cikke alapján hatáskörébe tartozik a számlával kapcsolatos információk megszerzése.

50. cikk (1) bekezdés c) pont – A számlainformációk beszerzésének módszerei

A rendelet 14. cikke (5) bekezdésének (b) pontjában említett módszert kell alkalmazni.

A bírósági végrehajtók román nemzeti szövetsége hozzáféréssel rendelkezik ahhoz az informatikai rendszerhez, amelyet a jogszabályoknak megfelelően az Államháztartási Minisztérium ingyenesen elérhetővé tett.

50. cikk (1) bekezdés d) pont – A bíróságok, amelyeknél a számlázóelrendelő végzés iránti kérelmet elutasító határozattal szembeni fellebbezést elő kell terjeszteni

A módosított 191/2007. törvénnyel jóváhagyott és módosított, a Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának napjától kezdődően egyes közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges egyes intézkedésekről szóló 119/2006. sürgősségi kormányrendelet I⁸. cikkének 1. cikk (2) bekezdése értelmében, a 655/2014/EU rendelet 21. cikkének alkalmazásában a megőrzésre kötelező határozat kiadásának elutasítása esetén az ideiglenes számlázóelrendelő európai végzés iránti kérelmet elutasító határozat ellen fellebbezni lehet a határozatot kibocsátó bíróság felettes bírósága előtt.

50. cikk (1) bekezdés e) pont – A számlázóelrendelő végzés és az egyéb iratok átvétele, továbbítása és kézbesítése tekintetében illetékesként kijelölt hatóságok

A polgári perrendtartás 623. cikke értelmében a végrehajtási okiratok kötelező végrehajtását – az összevont általános költségvetésbe, illetve az Európai Unió vagy az Európai Atomenergia-közösség költségvetésébe befizetendő bevételek érintő határozatok kivételével – **kizárólag bírósági végrehajtók** végzik, még akkor is, ha a külön törvények másként rendelkeznek.

A kérelemről, az intézkedés végrehajtásáról, valamint a lefoglalás hatályon kívül helyezéséről vagy feloldásáról az ennek megfelelően alkalmazandó 954–959. cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően kell döntenet (a polgári perrendtartás 971. cikkének (1) bekezdése).

Az elővigyázatosságból történő lefoglalási intézkedést egy bírósági végrehajtó hajtja végre, a jelen törvénykönyv megfelelően alkalmazandó végrehajtási szabályainak megfelelően, anélkül, hogy ehhez külön felhatalmazásra vagy engedélyre lenne szükség (a polgári perrendtartás 955. cikkének (1) bekezdése).

A polgári perrendtartás 652. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint, amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik, a bírósági ítéleteket és más végrehajtható rendelkezéseket a fellebbviteli bíróság illetékességi területén működő végrehajtó hajtja végre, ingó vagyon lefoglalása és ingó vagyonnal szembeni közvetlen végrehajtás esetén az adós lakóhelye vagy székhelye szerinti fellebbviteli bíróság illetékességi területén működő végrehajtó, vagy a vagyontárgyak helye szerinti fellebbviteli bíróság illetékességi területén működő végrehajtó; ha az adós lakóhelye vagy székhelye külföldön található, bármely végrehajtó eljárhat.

A polgári perrendtartás 652. cikkének (2) és (4) bekezdése értelmében, ha a lefoglalható ingó vagyon több fellebbviteli bíróság illetékességi területén található, bármelyik ilyen bírósághoz tartozó bírósági végrehajtó foganatosíthatja a végrehajtást, a többi fellebbviteli bíróság illetékességi területén található lefoglalható vagyontárgyak tekintetében is.

Ha a hitelező által eredetileg felhatalmazott bírósági végrehajtó úgy találja, hogy az illetékességi területén nincs lefoglalható eszköz és jövedelem, a hitelező kérheti a végrehajtást elrendelő bíróságtól a végrehajtás egy másik bírósági végrehajtó alkalmazásával történő folytatását, a 653. cikk (4) bekezdése rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával.

A bírósági végrehajtókról szóló 188/2000 törvény 7. cikkének b), c) és e) pontja alapján a végrehajtó: kézbesíti a bírósági és bíróságon kívüli okiratokat; kézbesíti az eljárás okiratokat; végrehajtja a bíróság által elrendelt biztosítási intézkedéseket.

50. cikk (1) bekezdés f) pont – A számlázóelrendelő végzés végrehajtására illetékes hatóság

A polgári perrendtartás 623. cikke értelmében a végrehajtási okiratok végrehajtását – az összevont általános költségvetésbe, illetve az Európai Unió vagy az Európai Atomenergia-közösség költségvetésébe befizetendő bevételek érintő határozatok kivételével – **kizárólag bírósági végrehajtók** végzik, még akkor is, ha a külön törvények másként rendelkeznek. A kérelemről, az intézkedés végrehajtásáról, valamint a lefoglalás hatályon kívül helyezéséről vagy feloldásáról az ennek megfelelően alkalmazandó 954–959. cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően kell döntenet (a polgári perrendtartás 971. cikkének (1) bekezdése). Az elővigyázatosságból történő lefoglalási intézkedést a bírósági végrehajtó hajtja végre, a jelen törvénykönyv megfelelően alkalmazandó végrehajtási szabályainak megfelelően, anélkül, hogy ehhez külön felhatalmazásra vagy engedélyre lenne szükség (a polgári perrendtartás 955. cikkének (1) bekezdése).

Amint megkapja a végrehajtás iránti kérelmet, a végrehajtó határozat kiadásával intézkedik a kérelem nyilvántartásba vételéről és a végrehajtási ügy megnyitásáról, vagy adott esetben a végrehajtási eljárás megindításának indokolt megtagadásáról szóló döntést hoz. Erről a döntésről haladéktalanul

értesítik a hitelezőt. Ha a végrehajtó megtagadja a végrehajtási eljárás megindítását, a hitelező a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül panaszt nyújthat be a végrehajtást elrendelő bíróságnál (a polgári perrendtartás 665. cikke).

A bírósági végrehajtókról szóló 188/2000 törvény 7. cikke e) pontjának megfelelően a bírósági végrehajtó végrehajtja a bíróság által elrendelt biztosítási intézkedéseket.

50. cikk (1) bekezdés g) pont – A közös és kedvezményezett (letéti) számlák zárolhatóságának mértéke

Azok a határozatok, amelyeket egy biztosíték letétbe helyezésével ideiglenesen hajtanak végre, nem kerülnek végrehajtásra a biztosíték letétbe helyezése előtt (a polgári perrendtartás 678. cikke).

Bárki, akit személyes felelősséggel tartozik, e felelősségéért jelenlegi és jövőbeni összes ingó vagy ingatlan vagyonával köteles helytállni. Ezek a hitelezőivel szemben közös biztosítékként szolgálnak. A le nem foglalható eszközök nem szolgálnak ilyen biztosítékként. Azoknak a hitelezőknek, akiknek követelése a törvény által engedélyezett bizonyos vagyonmegosztás kapcsán merültek fel, először a végrehajtást kell kérniük a vagyont alkotó eszközök ellen. Ha ezek nem elegendők a követelések kielégítésére, a végrehajtás az adós egyéb eszközei ellen is kérhető. Egy adott szakma gyakorlásához rendelt vagyon törvényesen engedélyezett vagyonfelosztása tárgyát képező eszközök elleni végrehajtást csak azok a hitelezők kérhetnek, akiknek követelése az érintett szakmával kapcsolatban merültek fel. Ezek a hitelezők az adós egyéb eszközei ellen nem kérhetnek végrehajtást. (A polgári perrendtartásról szóló törvény 2324. cikke)

Ha a végrehajtó úgy ítéli meg, hogy az a végrehajtás érdekében áll, a törvénynek megfelelően felkéri az adóst, hogy nyújtson be írásbeli kimutatást azon jövedelméről és vagyonáról, ideértve a megosztott vagy közös tulajdonban lévő közös vagyont is, amely ellen a végrehajtás foganatosítható, és jelezze ezek helyét, valamint – annak érdekében, hogy az adóst meggyőzze a kötelezettség önkéntes teljesítéséről – rámutathat arra, milyen következményekkel jár a végrehajtási eljárás folytatása. Az adóst minden esetben tájékoztatni kell a végrehajtás becsült költségéről. (A polgári perrendtartás 627. cikkének (2) bekezdése)

Az adós a 188. cikk (2) bekezdésében előírt szankciókra figyelemmel köteles a bírósági végrehajtó felszólítására bevallani az összes ingó és ingatlan eszközt, beleértve a megosztott vagy közös tulajdonban lévő közös vagyont is, megjelölve azok helyét, valamint az összes jelenlegi vagy rendszeres jövedelmét. (A polgári perrendtartásról szóló törvény 647. cikkének (2) bekezdése)

A megosztott vagy közös tulajdonban lévő közös vagyon felosztásáról az érintett fél kérésére végrehajtást kifogási eljárás keretében is határozhatnak. (A polgári perrendtartásról szóló törvény 712. cikkének (4) bekezdése)

Ha végrehajtási kifogás útján az érintett fél a közös tulajdonban lévő vagyon felosztását kérte, a bíróság a jogszabályoknak megfelelően dönt a felosztásról. (A polgári perrendtartásról szóló törvény 720. cikkének (2) bekezdése)

Egy adott szakma gyakorlásához rendelt vagyon engedélyezett vagyonfelosztása tárgyát képező eszközök elleni végrehajtást csak azok a hitelezők kérhetnek, akiknek követelése az érintett szakma gyakorlásával kapcsolatban merültek fel. Ha az eszközök nem egy önálló üzleti eszközkészlethez rendelték, azonban egy természetes személy adós foglalkozásának vagy szakmájának gyakorlását szolgálják, csak akkor vonhatók végrehajtás alá, ha nincs más lefoglalható eszköz, és akkor is csak tartási kötelezettségek vagy ingó javakra vonatkozó egyéb kiemelt követelések kielégítésére. Ha az adós mezőgazdasággal foglalkozik, az ilyen üzleti eszközöket nem lehet végrehajtani, amennyiben azok a mezőgazdasági tevékenység folytatásához szükségesek: a mezőgazdasági készletek, ideértve a munkavégző állatokat, az ezen állatoknak szánt takarmányt és a termesztésre szánt vetőmagot, kivéve, ha az ilyen eszközöket biztosítékként zálogba adják, vagy ha azok kiemelt követelés tárgyát képezik. (A polgári perrendtartásról szóló törvény 728. cikke)

A (az adós nevében harmadik fél által vagy harmadik fél nevében adós által vezetett) megbízói alszámlákkal szembeni végrehajtás esetében a képviselet és a képviselettel történő megbízás vonatkozásában az alábbiakban meghatározott elveket kell alkalmazni.

A polgári perrendtartás 1295. cikke kimondja, hogy a képviseleti jog az esettől függően jogszabályból, jogi aktusból vagy bírósági ítéletből eredhet.

A polgári perrendtartás 1296. cikke értelmében a képviselő által a meghatalmazás keretein belül a képviselt fél nevében megkötött szerződés közvetlenül a képviselt fél és a másik szerződéses fél között jön létre.

A polgári perrendtartás 2021. cikke értelmében, ellenkező megállapodás hiányában, a megbízást teljesítő megbízott nem vállal felelősséget a megbízóval szemben az olyan természetes vagy jogi személyek által vállalt kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban, akikkel/amelyekkel szerződést kötöttek, kivéve, ha a megbízó tudott vagy tudnia kellett volna ezek fizetéseképtelenségéről az említettekkel való szerződés megkötésének időpontjában.

A polgári perrendtartás 1309. cikkének (1) bekezdése értelmében a képviselőként eljáró, de meghatalmazással nem rendelkező vagy az átruházott hatáskörét túllépő természetes vagy jogi személy által kötött szerződés nem eredményez joghatást a képviselt fél és harmadik felek között.

A polgári perrendtartás 1311. cikke értelmében az 1309. cikkben előírt esetekben az a fél, akinek nevében a szerződést megkötötték, az érvényes megkötéshez szükséges jogi alkaliságokat betartva megerősítheti azt; a szerződő harmadik fél egy értesítés útján ésszerű határidőt adhat a megerősítésre, amelynek lejáratá után a szerződés már nem erősíthető meg.

A polgári perrendtartás 1309. cikkének (2) bekezdése szerint azonban, ha magatartásával a képviselő a szerződő harmadik felet arra készítette, hogy az indokoltan úgy gondolja, hogy a képviselő rendelkezik képviseleti joggal és a ráruházott hatáskörökön belül jár el, a képviselő a továbbiakban nem hivatkozhat a szerződő harmadik féllel szemben a képviseleti hatáskör hiányára.

A polgári perrendtartás 1310. cikke értelmében minden olyan természetes vagy jogi személy, aki/amely képviselőként szerződést köt anélkül, hogy erre felhatalmazást kapna, vagy túllépi az átruházott hatáskör határait, felelősséggel tartozik az olyan szerződő harmadik félnek okozott károkért, aki/amely jóhiszeműen úgy vélte, hogy a szerződés megkötése érvényes volt.

A polgári perrendtartás 1297. cikke értelmében, ha jogszabály másként nem rendelkezik, az a szerződés, amelyet egy képviselő az átruházott hatáskörében kötött, de a szerződő harmadik fél nem tud és nem is tudhat arról, hogy a képviselő ilyen minőségben jár el, csak a képviselőre és a harmadik félre nézve kötelező; ha azonban egy képviselő egy vállalkozás nevében és az átruházott hatásköre keretein belül harmadik féllel szerződést kötve azt állítja, hogy ő az adott vállalkozás tulajdonosa, és a harmadik fél később megtudja, hogy ki a valódi tulajdonos, akkor a harmadik fél a valódi tulajdonossal szemben is gyakorolhatja a képviselővel szemben megszerzett jogokat.

50. cikk (1) bekezdés h) pont – A lefoglalás alól mentes összegekre vonatkozó szabályok

729. cikk – A pénzbeli jövedelemmel szembeni végrehajtás korlátai a polgári perrendtartás alapján.

A végrehajtás foganatosítható a bérek és fizetések, valamint egyéb rendszeres jövedelmek, a társadalombiztosítási rendszerek alapján nyújtott nyugdíjak és az adós részére megélhetési célból rendszeresen kifizetett egyéb összegek ellen: a) a havi nettó jövedelemnek legfeljebb a feléig tartási kötelezettség vagy gyermekek után járó ellátás formájában fennálló tartozás esetén; b) a havi nettó jövedelemnek legfeljebb az egyharmadáig bármely egyéb tartozás esetében. Ha több végrehajtható okirat vonatkozik ugyanarra az összegre, ha jogszabály másként nem rendelkezik, a teljes végrehajtás a követelések jellegétől függetlenül nem haladhatja meg az adós havi nettó jövedelmének felét.

Ha az adósnak megélhetése céljából rendszeresen fizetett munkabér vagy bármely más összeg alacsonyabb, mint a gazdaságban fizetett minimálbér, a végrehajtás csak azzal az összeggel szemben foganatosítható, amely meghaladja a minimálbér felét.

Jogszábaály eltérő rendelkezése hiányában ideiglenes munkaképtelenség esetén járó ellátások, bármely jogszábaályi rendelkezés alapján a munkavállalóknak egyedi munkaszerződés megszűnése miatt nyújtott kompenzáció, valamint a munkanélkülieknek a törvény szerint járó összegek csak tartási kötelezettség és halál vagy személyi sérülés miatti károk megtérítése esetén vonhatók végrehajtás alá.

A (4) bekezdésben említett ellátási jogosultságok az összegük feléig hajthatók végre.

Az (1)–(4) bekezdésben foglalt rendelkezések szerint visszatartott összegeket fel kell szabadítani vagy fel kell osztani a 864. és azt követő cikkekel összhangban.

Állami támogatások, gyermekek után járó ellátás, beteg gyermekek gondozásához nyújtott támogatás, anyasági támogatás, haláleseti juttatások, állami tanulmányi támogatások, napidíjak és egyéb, törvényben megállapított ilyen jellegű különleges célú juttatások semmiféle adósság esetén nem képezhetik végrehajtás tárgyát.

970. cikk – A zár alá vételt elrendelő végzések tárgya a polgári perrendtartás alapján

Zár alá vételt elrendelő végzés hozható pénzüsszegekre, értékpapírokra vagy más lefoglalható immateriális javakra, amelyeket egy harmadik fél tartozott az adósnak, vagy amelyeket az előbbi a fennálló jogviszonyok alapján a jövőben fog tartozni az adósnak, a 953. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően.

A polgári perrendtartásról szóló törvény 631. cikkének (1) bekezdése.

Végrehajtás bármely természetes és közjogi vagy magánjogi jogi személy ellen indítható, kivéve azokat, akik/amelyek a törvénynek megfelelően mentességet élveznek a végrehajtás alól.

A polgári perrendtartásról szóló törvény 781. cikkének (2) és (5) bekezdése.

Bankszámlákon található pénzüsszegek zár alá vétele esetén mind a számlák hitelegyenlege, mind a jövőbeli befizetések zár alá vétel alá eshetnek, adott esetben a 729. cikkben meghatározott korlátok között.

Nem vonható végrehajtás alá:

a törvényben meghatározott, különleges célokra szánt összegek, amelyek felett az adósnak nincs rendelkezési joga;

vissza nem térítendő finanszírozásnak, illetve nemzeti vagy nemzetközi intézmények vagy szervezetek finanszírozásának minősülő összegek bizonyos programok vagy projektek esetében;

jövöbenti munkabér-jogosultságokkal kapcsolatos összegek a zár alá vétel elrendelésének napjától számított három hónapon belül. Ha több zár alá vételi megbízást adtak le ugyanarra a számlára, csak egyszer vehető számításba az első letiltás megállapításának napjától az a három hónapos időszak, amely alatt a jövöbenti fizetési jogosultságokkal kapcsolatos kifizetések teljesíthetők.

50. cikk (1) bekezdés i) pont – A díjak, ha a bankok jogosultak ezeket felszámolni az egyenértékű tagállami végzések alkalmazásáért vagy a számlainformációk biztosításáért, és melyik felet terheli e díjak megfizetésének kötelezettsége

Nem alkalmazható (nem ez az eset).

Mind a bankok és az ügyfelek közötti szerződéses kapcsolatok, mind pedig a bankokra vonatkozó külön jogszábaályok alapján az ügyfelek számláit érintő biztosítási intézkedések végrehajtása olyan ügylet, amelyért a bankok letiltási díjat számítanak fel (mind a biztosítási intézkedésekért, mind az ügyfelek számláival szembeni végrehajtási intézkedésekért). A díjat a zár alá vétel elrendelésekor határozzák meg, de számlabiztosítási tranzakciók (a rendelt tárgya) esetében a díjat a gyakorlatban nem az ügyfélől szedik be.

Ennek az az oka, hogy a díj tényleges beszedésére akkor kerül sor, amikor a pénzüsszegeket átadják a bíróságoknak/adóhatóságoknak, vagyis a lefoglalt összegek átutalásakor. A rendelet célja azonban az összeg biztosítása és nem a kifizetésének végrehajtása. A rendeletnek nem célja a végrehajtható zár alá vétel.

Ennek eredményeként olyan biztosítási intézkedések (például egy ideiglenes számlazárolást elrendelő európai végzés) esetében, ahol valójában nem történik meg a „végső lépés” (a felszabadítás), csak a bank által végrehajtott biztosítási műveletet kell végrehajtani miután a kérdéses intézkedés meghozatalát elrendelő szervtől megérkezett a dokumentáció, a díjat a gyakorlatban nem az ügyfélől szedik be.

Nem alkalmazandó.

50. cikk (1) bekezdés j) pont – A számlazárolási végzés feldolgozásában vagy végrehajtásában érintett hatóság vagy egyéb szerv által felszámított díjak táblázata vagy az alkalmazandó díjakat megállapító egyéb szabályok

Az eljárási dokumentumokra vonatkozó értesítésért és azok kézbesítéséért az igazságügyi végrehajtók 20 RON minimális díjat és 400 RON maximális díjat számolnak fel (lásd az igazságügyi végrehajtók által nyújtott szolgáltatások minimális és maximális díjainak jóváhagyásáról szóló, 2550/C/14.11.2016. számú igazságügyi minisztériumi rendelet I. mellékletének 1. pontját).

Zárolási végzések végrehajtásáért az igazságügyi végrehajtók 100 RON minimális díjat, valamint természetes személy adós esetén 1200 RON, jogi személy adós esetén 2200 RON maximális díjat számolnak fel (lásd az igazságügyi végrehajtók által nyújtott szolgáltatások minimális és maximális díjainak jóváhagyásáról szóló, 2550/C/14.11.2016. számú igazságügyi minisztériumi rendelet I. mellékletének 10. pontját).

A bírósági végrehajtók által felszámított díjakat a bírósági végrehajtók nemzeti szövetsége weboldalán teszik közzé a „Jogszábaályi keret” menüpont alatt, Rendeletek, a bírósági végrehajtók által nyújtott szolgáltatások minimális és maximális díjának jóváhagyásáról szóló, 2006. november 14-i 2550. sz. rendelet. A díjakat a bírósági végrehajtók által Romániában nyújtott szolgáltatásokért számolják fel.

A bírósági illetékekre vonatkozó információkat itt találja meg: (n).

50. cikk (1) bekezdés k) pont – Az egyenértékű tagállami végzések rangsora, amennyiben fennáll

A rendes jogi előírások szerint nem az elővigyázatosságból történő lefoglalások között van rangsor, hanem azon követelések között, amelyek biztosítását kéri, típusuktól függően.

865. cikk – A követelések általános rangsora a polgári perrendtartás alapján

(1) Ha a végrehajtást több hitelező kezdeményezte, vagy ha a végrehajtásból származó összeg felszabadítása vagy elosztása előtt más hitelezők is benyújtották végrehajtható követeléseiket, a bírósági végrehajtó jogszábaály eltérő rendelkezése hiányában a következő fontossági-sorrend szerint végzi a felosztást:

a megőrzési intézkedések vagy a végrehajtás, illetve azon eszközök megőrzése érdekében felmerült perköltségek, amelyeknek az árát felosztják, a hitelezők közös érdekében felmerült egyéb költségek, valamint az adóssal szemben az odaitélt eszköz tulajdonjogának megszerzése és annak nyilvántartásba vétele érdekében a jogszábaályban előírt feltételek vagy alakiságok teljesítése során felmerült kiadásokra vonatkozó követelések; az adós temetési költségei, az adott körülményektől függően;

munkabérre és más, ezzel egyenértékű tartozásokra, nyugdíjakra, munkanélkülieknek jogszábaály szerint járó összegekre, gyermekek eltartásának és gondozásának támogatására, anyaság, átmeneti munkaképtelenség, a betegségek megelőzését, az egészség helyreállítását vagy javítását szolgáló támogatások és halál esetén a társadalombiztosítási rendszerek alapján nyújtott ellátásokra vonatkozó követelések, valamint haláleset, testi sérülés vagy egészségkárosodás esetén fizetendő kártérítésre vonatkozó követelések;

a tartásdíj, gyermektartási díj fizetésére vonatkozó jogi kötelezettségéből vagy a létfenntartás céljára szánt egyéb rendszeres összegek fizetési kötelezettségéből eredő követelések;

az állami költségvetés, az állami társadalombiztosítási rendszerek költségvetése, a helyi költségvetések vagy a különleges alapok költségvetései felé fennálló, adó-, illeték- és hozzájárulás-tartozásból származó, valamint egyéb, jogszabályban meghatározott összegekből eredő adókövetelések;

az állam által nyújtott kölcsönökből eredő követelések:

a közvagyonban jogellenes cselekmény útján okozott károk helyreállításáért követelt kártalanítás;

bankkölcsönből, termék szállításából, szolgáltatásnyújtásból vagy építési beruházás teljesítéséből, valamint bérletből vagy lízingből eredő követelések;

az állami költségvetésbe vagy a helyi költségvetésbe fizetendő bírságokra vonatkozó követelések;

egyéb követelések.

(2) A jogok és kötelezettségek átszállására vonatkozó rendelkezéseket továbbra is alkalmazni kell az (1) bekezdésben említett követelések bármelyikét megfizető fél javára.

(3) Ha a követelések azonos fontossági kategóriába tartoznak, jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a kapott összeget az igénylők között az egyes követelések arányában osztják fel.

866. cikk – Az állami követelésekre vonatkozó nyilatkozat

A végrehajtási eljárás megindításától számított 15 napon belül a jogszabályoknak megfelelően bármely hitelező kérheti az államot vagy a helyi közigazgatási szerveket, hogy nyilatkozzanak esetleges kiemelt követeléseikről. Az ilyen kérelmet csak akkor rögzítik a nyilvános nyilvántartásokban, ha igazolják azt, hogy értesítették a helyi adóhatóságot.

Az értesítéstől számított 30 napon belül az államnak vagy az érintett helyi közigazgatási szervnek nyilatkoznia kell és nyilvántartásba kell vennie követelésének összegét.

Az (1) bekezdésben említett kötelezettség elmulasztása a nyilatkozatot kért hitelezőkkel szembeni elsőbbség elvesztésével jár.

867. cikk – A biztosított követelések sorrendje

Ha vannak olyan hitelezők, akik zálogjoggal, jelzálogjoggal vagy más fenntartott elsőbbségi joggal rendelkeznek az eladott eszköz vonatkozásában, a jogszabályban előírt feltételek mellett, amikor az eszköz értékesítéséből származó összeget felosztják, az ő követeléseiket a 865. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említetteket megelőzően fizetik ki.

868. cikk – A járulékos követelések sorrendje

A fő követelés után járó kamatok és kötbérek vagy egyéb követelések követik az előbbi rangsorolását.

50. cikk (1) bekezdés l) pont – A jogorvoslatra illetékes bíróság vagy végrehajtó hatóság

A módosított 191/2007. törvénnyel jóváhagyott és módosított, a Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának napjától kezdődően egyes közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges egyes intézkedésekről szóló 119/2006. sürgősségi kormányrendelet 1⁸. cikkének 1. cikk (3) és (4) bekezdése értelmében, a 655/2014/EU rendelet 33. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jogorvoslat az ideiglenes számlázórolást elrendelő európai végzés iránti kérelemnek helyt adó bíróság feletti bíróság hatáskörébe tartozik.

A 655/2014 rendelet 34. cikkében előírt, a számlázórolási végzés végrehajtása elleni jogorvoslat a végrehajtást elrendelő bíróság hatáskörébe tartozik.

50. cikk (1) bekezdés m) pont – A bíróságok, amelyeknél a fellebbezést elő kell terjeszteni, valamint a fellebbezés előterjesztésének esetlegesen előírt határideje

A módosított 191/2007. törvénnyel jóváhagyott és módosított, a Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának napjától kezdődően egyes közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges egyes intézkedésekről szóló 119/2006. sürgősségi kormányrendelet 128. cikkének 1. cikk () bekezdése értelmében, a 655/2014/EU rendelet 37. cikkében meghatározott jogorvoslatok az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett bíróság feletti bíróság, azaz az ugyanezen rendelet 35. cikkében említett bíróság feletti bíróság hatáskörébe tartoznak; jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a fellebbezést az ítélet kihirdetésétől számított 30 napon belül kell benyújtani.

50. cikk (1) bekezdés n) pont – Az eljárási illetékek

A bírósági illetékekről szóló, módosított 80/2013. sz. sürgősségi kormányrendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a különböző kérelmekért felszámított díjak a következők:

biztosítási intézkedésekre vonatkozó kérelmek - 100 RON;

hajóra vagy légi járműre vonatkozó biztosítási intézkedések elrendelésére vonatkozó kérelmek - 1000 RON;

a polgári és kereskedelmi ügyekben a tagállamközi követelésbehajtás megkönnyítése érdekében az ideiglenes számlázórolást elrendelő európai végzés eljárásának létrehozásáról szóló, 2014. május 15-i európai parlamenti és tanácsi 655/2014/EU rendelettel összhangban tett, az ideiglenes számlázórolást elrendelő európai végzés iránti kérelmek vonatkozásában - 100 RON.

50. cikk (1) bekezdés o) pont – Az iratok fordítása céljából elfogadott nyelvek

Románia a román nyelven kívül más nyelvet nem fogad el (az Alkotmány 128. cikkének (1) bekezdése és az igazságügyi szervezetről szóló, módosított 304/2004 törvény 14. cikkének (1) bekezdése).

Utolsó frissítés: 03/08/2022

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.